



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Městys Luka nad Jihlavou**
sídlem 1. máje 76, Luka nad Jihlavou
zastoupený JUDr. Boženou Zmátlovou, advokátkou
sídlem Dvořákova 5, Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

za účasti: **Vodárenská akciová společnost, a.s.**
sídlem Soběšická 820/156, Brno
zastoupená Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.10.2017, č.j. KUJI 68944/2017, sp. zn. OŽPZ 2693/2017 BI-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4.10.2017, č.j. KUJI 68944/2017, sp. zn. OŽPZ 2693/2017 BI-7, kterým bylo k odvolání osoby zúčastněné na řízení zrušeno rozhodnutí Úřadu Městyse Luka nad Jihlavou ze dne 14.8.2017, č.j. MLnJ-2047/2013, kterým byla Vodovody a kanalizace Vysočina s.r.o. nařízena veřejná služba podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 274/2001 Sb.“), na vodohospodářském majetku žalobce (stavbě vodního díla) „Luka nad Jihlavou – kanalizační sběrač Na Balkáně a U Koupaliště - VI. Etapa“ a řízení (vedené v prvním stupni za účasti žalobce a Vodovody a kanalizace Vysočina s.r.o.) bylo zastaveno.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce uvádí, že je vlastníkem vodního díla „Luka nad Jihlavou – kanalizační sběrač Na Balkáně a U Koupaliště – VI. Etapa“ a podrobně popisuje spory související s předmětným vodním dílem, a to se Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a osobou zúčastněnou na řízení (Vodárenskou akciovou společností a.s.), která měla ve smyslu zákona č. 274/2001 Sb. oprávnění k provozování (kromě jiného) předmětného vodohospodářského majetku. Žalobce poukazuje na to, že rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 15.11.2016, č.j. KUJI 82279/2016, sp. zn. OŽPZ 2245/2016 BI-18, bylo zrušeno rozhodnutí, kterým bylo osobě zúčastněné na řízení vydáno povolení k provozování kanalizační stoky Luka nad Jihlavou a čistírny odpadních vod (dále jen „povolení k provozování“). Z důvodu probíhajících sporů podal žalobce podnět za účelem zahájení řízení dle § 22 zákona č. 274/2001 Sb., jež vyústilo ve vydání rozhodnutí prvostupňového orgánu, které však bylo žalovaným zrušeno.
3. Žalobce namítá, že žalovaný postupoval protiprávně, když odvolání osoby zúčastněné na řízení neodmítl jako nepřípustné. Právo podat odvolání náleželo pouze účastníkovi správního řízení. Podle žalobce osobě zúčastněné na řízení právo být účastníkem správního řízení nesvědčilo, což dovozuje mimo jiné z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2010, č.j. 9 As 24/2009-80. Skutečnost, že rozhodnutí o zrušení povolení k provozování osoby zúčastněné na řízení nebylo v době rozhodování správních orgánů vykonatelné, je podle žalobce pro posouzení účastenství v řízení podle § 22 zákona č. 274/2001 Sb. bezpředmětná. Ani to, že osoba zúčastněná na řízení doposud fakticky, podle žalobce neoprávněně, užívá vodohospodářský majetek žalobce, jí účastenství nemůže zakládat; o jejích právech a povinnostech se v daném řízení nejednalo.
4. Žalobce dále namítá, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť pouze odkazuje na to, že § 22 zákona č. 274/2001 Sb. se využije, pokud je provozovateli zrušeno povolení k provozování dle § 6 odst. 9 citovaného zákona, přičemž osobě zúčastněné na řízení bylo zrušeno podle § 6 odst. 7 citovaného zákona.
5. Podle žalobce § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb. nijak nerozlišuje, podle jakých ustanovení je zrušeno příslušné povolení. Žalovaný se podle žalobce dopustil zneužití správního uvážení. Z rozhodnutí žalovaného není zřejmé, proč na daný případ nelze aplikovat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2010, č.j. 9 As 24/2009-80, a jaká práva osoby zúčastněné na řízení mají být rozhodnutím dle § 22 zákona č. 274/2001

Sb. dotčena. I z těchto důvodů je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

6. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení poukázal na skutečnost, že dne 7.3.2018 bylo vydáno povolení k provozování kanalizace a čistírny odpadních vod pro Vodovody a kanalizace Loucko s.r.o. Dále žalobce uvádí, že poruchou na čerpací stanici č. 5 se pracovníci osoby zúčastněné na řízení sice zabývali, nicméně až na základě objednávky od Vodovody a kanalizace Vysočina s.r.o. Není tedy pravdou, že osoba zúčastněná na řízení plnila své závazky a povinnosti řádně.
7. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Shrnutí procesního stanoviska osoby zúčastněné na řízení

10. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že je překvapivé, že žalobce, jehož orgán byl současně správním orgánem prvního stupně, účelově osobu zúčastněnou na řízení za účastníka řízení neoznačil. Osoba zúčastněná na řízení v době řízení o uložení povinnosti veřejné služby disponovala platným povolením k provozování. Proto byla prvostupňovým rozhodnutím přímo dotčena na svém právu předmětný vodohospodářský majetek provozovat, neboť prvostupňový orgán uložil protiprávně povinnost provozovat tento majetek společnosti Vodovody a kanalizace Vysočina s.r.o.
11. Osoba zúčastněná na řízení dále poukazuje na to, že zákonem předvídaná krizová situace opravňující správní orgán k uložení veřejné služby v daném případě nenastala. Pokud jde o skutečnost, že dne 7.3.2018 bylo vydáno povolení k provozování kanalizace a čistírny odpadních vod pro Vodovody a kanalizace Loucko s.r.o., tak ta nemá na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí ke skutkovému a právnímu stavu ke dni jeho vydání žádný vliv; důsledkem tohoto rozhodnutí je pouze to, že rozhodnutí o zrušení povolení k provozování osoby zúčastněné na řízení nabylo vykonatelnosti. Pokud jde o tvrzení žalobce týkající se odstranění poruchy na čerpací stanici č. 5, tak to je podle osoby zúčastněné na řízení nepravdivé. Porucha byla zjištěna při pravidelné kontrole zaměstnanci osoby zúčastněné na řízení, na což byl žalobce upozorněn. Pro osobu zúčastněnou na řízení je přitom nepodstatné, kdo následně za žalobce příslušné dokumenty podepsal.
12. Osoba zúčastněná na řízení navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci

13. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

14. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
15. Pokud žalobce namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, tak má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí, čemuž podle zdejšího soudu žalovaný dostál. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k nosným závěrům v tom směru, že osoba zúčastněná na řízení coby dosavadní provozovatel vodohospodářského majetku je účastníkem ve smyslu § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a její povolení k provozování majetku žalobce ze dne 26.4.2004 je stále platné, neboť vykonatelnost zrušení povolení byla stanovena až ke dni právní moci rozhodnutí o povolení provozování pro nového provozovatele, nejdříve však ke dni 1.1.2017. Dále žalovaný poukázal na to, že osoba zúčastněná na řízení neztratila faktickou schopnost zajišťovat dodávku vody nebo odvádění odpadních vod, což bylo doloženo dokladem o řešení poruchového stavu na čerpací stanici č. 5. Podle žalovaného nebylo v prvostupňovém rozhodnutí vůbec zohledněno, že stávající povolení k provozování majetku žalobce ze dne 26.4.2004 je stále platné, a to až do doby, kdy povolení k provozování majetku získá nový provozovatel. Tímto novým povolením je míněno povolení k provozování podle § 6 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb., nikoli nařízení veřejné služby podle § 22 zákona č. 274/2001 Sb. Pokud jde o odkaz prvostupňového orgánu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2010, č.j. 9 As 24/2009-80, ten není podle žalovaného případný, neboť nedošlo k situaci, kdy by určitý subjekt provozoval vodohospodářský majetek neoprávněně. Právě uvedené nosné argumenty žalovaného tak vyvrací námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí; z argumentace žalobce je zřejmé, že ta představuje polemiku s výše shrnutými závěry žalovaného.
16. Podle § 2 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb. je provozovatelem vodovodu nebo kanalizace osoba, která provozuje vodovod nebo kanalizaci a je držitelem povolení k provozování tohoto vodovodu nebo kanalizace vydaného krajským úřadem podle § 6 tohoto zákona.
17. Podle § 6 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb. vydá krajský úřad povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace jen osobě, která je oprávněna provozovat živnost podle zvláštního zákona (písm. a/) a je vlastníkem vodovodu nebo kanalizace nebo s vlastníkem vodovodu nebo kanalizace uzavřela smlouvu, která ji opravňuje vodovod nebo kanalizaci provozovat; v případě, že vodovod nebo kanalizace provozně souvisí s vodovody nebo kanalizacemi jiných vlastníků, musí být doloženo, že s nimi má vlastník uzavřenou písemnou dohodu podle § 8 odst. 3 tohoto zákona (písm. b/) a sama nebo její odborný zástupce splňuje kvalifikaci odpovídající požadavkům na provozování, správu a rozvoj vodovodů nebo kanalizací, pro které se povolení k provozování vydává (písm. c/ citovaného ustanovení).
18. Podle § 6 odst. 7 zákona č. 274/2001 Sb. krajský úřad rozhodnutím zruší povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace v případě, že provozovatel již nesplňuje podmínky pro vydání povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace uvedené v odstavci 2 písm. a), b) nebo c) tohoto ustanovení. O zrušení povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace krajský úřad neprodleně informuje ministerstvo.

19. Podle § 8 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb. může vlastník vodovodu nebo kanalizace uzavřít smlouvu o provozování vodovodu nebo kanalizace s provozovatelem. Jestliže vlastník provozuje vodovod nebo kanalizaci svým jménem a na vlastní odpovědnost, vztahují se na něj všechna práva a povinnosti provozovatele.
20. Podle § 8 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb. vlastníci vodovodů nebo kanalizací provozně souvisejících, popřípadě jejich částí provozně souvisejících, upraví svá vzájemná práva a povinnosti písemnou dohodou tak, aby bylo zajištěno kvalitní a plynulé provozování vodovodu nebo kanalizace. Tato dohoda je podmínkou kolaudačního souhlasu podle stavebního zákona.
21. Podle § 22 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb. se veřejnou službou pro účely tohoto zákona rozumí činnost provozovatele v oboru zásobování vodou, odvádění odpadních vod a jejich čištění, která přesahuje zajišťování běžných služeb podle tohoto zákona a není smluvně zajištěna nebo plněna, zejména činnost při ohrožení veřejného zdraví, životního prostředí, majetku a veřejného pořádku (písm. a/ citovaného ustanovení), nebo vznikla ztrátou schopnosti stávajícího provozovatele zajišťovat dodávku vody nebo odvádění odpadních vod podle tohoto zákona (písm. b/ citovaného ustanovení).
22. Podle § 22 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb. lze povinnost veřejné služby lze uložit provozovateli, který má k jejímu zajištění vytvořeny potřebné podmínky; tato povinnost vzniká rozhodnutím příslušného orgánu veřejné správy. Rozhodnutí se vydává na dobu určitou, nejdéle však na dobu 1 roku. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.
23. Je tedy třeba posoudit, zda v posuzovaném případě došlo k situaci presumované § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb., tedy zda došlo ke ztrátě schopnosti stávajícího provozovatele zajišťovat dodávku vody nebo odvádění odpadních vod a zda bylo namíste povinnost veřejné služby naříditi jinému subjektu či nikoli, s čímž souvisí i otázka účastenství osoby zúčastněné na řízení.
24. Mezi účastníky řízení, respektive mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení, není sporu o tom, že předmětný majetek (kanalizační sběrač Na Balkáně a U Koupaliště) je součástí vodohospodářského majetku vymezeného v povolení k provozování osoby zúčastněné na řízení, že je ve vlastnictví žalobce a že v důsledku vystoupení žalobce ze Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko došlo k ukončení smluvního vztahu stávajícího provozovatele (osoby zúčastněné na řízení) k výše vymezenému vodohospodářskému majetku.
25. Zákon č. 274/2001 Sb. neobsahuje zvláštní procesní úpravu řízení o uložení povinnosti, proto je třeba, pokud jde o spornou otázku v posuzované věci, kterou je otázka účastenství v daném řízení, aplikovat správní řád, zejména pravidla pro stanovení okruhu účastníků řízení, jež plynou z § 27 správního řádu.
26. Podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu jsou účastníky řízení v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.
27. Podle § 84 odst. 1 správního řízení může osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však

do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout.

28. Pokud žalovaný předně zjistil, že vodohospodářský majetek je provozován osobou zúčastněnou na řízení a bylo tomu tak i v době vydání rozhodnutí prvního stupně, tak tento závěr odpovídá skutkovým podkladům obsaženým ve správním spisu. Jednak jde o samotné rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina č.j. KUJI 82279/2016, sp. zn. OŽPZ 2245/2016 Bl-18, ze dne 15.11.2016, jehož výrokem I. bylo zrušeno rozhodnutí, kterým bylo osobě zúčastněné na řízení vydáno povolení k provozování, a výrokem II. byla stanovena vykonatelnost tohoto rozhodnutí ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o povolení k provozování uvedeného majetku pro nového provozovatele, nejdříve však ke dni 1.1.2017. Důvodem zrušení povolení k provozování byla ve smyslu § 6 odst. 2 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb. skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení není vlastníkem vodohospodářského majetku a nemá uzavřenu smlouvu s tímto vlastníkem.
29. Z uvedeného plyne, že předně ani po formální stránce nedošlo k tomu, že by ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (14.8.2017) neexistoval subjekt oprávněný k provozování vodohospodářského majetku; ve smyslu citovaného rozhodnutí právo provozovat vodohospodářský majetek osobě zúčastněné na řízení svědčilo, neboť mezi účastníky řízení není sporu o tom, že jinému subjektu nebylo (v době vydání rozhodnutí I. i II. stupně) uděleno povolení k provozování předmětného majetku. Rozhodnutí o zrušení povolení k provozování osobě zúčastněné na řízení tudíž v době vydání prvostupňového rozhodnutí nemělo právní účinky. Provozovatelem ve smyslu § 2 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb. proto osoba zúčastněná na řízení ke dni 14.8.2017 byla. Účastníci řízení ostatně nespochybňují, že novému provozovateli Vodovody a kanalizace Loucko s.r.o. bylo vydáno oprávnění k provozování Krajským úřadem Vysočina až dne 7.3.2018.
30. Uložení povinnosti veřejné služby provozovatele kanalizace jinému subjektu proto mohla být osoba zúčastněná na řízení dotčena na svém právu předmětný majetek provozovat; prvostupňový orgán byl proto povinen o zahájení správního řízení o uložení povinnosti veřejné služby provozovatele vodovodu nebo kanalizace osobu zúčastněnou na řízení uvědomit a jednat s ní jako s účastníkem správního řízení; zdejší soud k tomu poznamenává, že je s podivem, že tak prvostupňový orgán neučinil, ač musel minimálně od žalobce coby majitele předmětného vodohospodářského majetku vědět o tom, že doposud nedošlo k naplnění podmínky vykonatelnosti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina č.j. KUJI 82279/2016, sp. zn. OŽPZ 2245/2016 Bl-18, dle jeho výroku II. Zdejší soud k tomu uzavírá, že osoba zúčastněná na řízení tak byla opomenutým účastníkem správního řízení.
31. Pokud jde o stránku faktickou, tedy zda osoba zúčastněná na řízení fakticky byla schopna dodávku služeb ve veřejném zájmu zajistit, tak ani tu z ničeho neplyne, že by tomu tak nebylo, a žalobce to ostatně ani nerozporuje. Osoba zúčastněná na řízení doložila, že se zabývala poruchou na čerpací stanici č. 5, která je součástí předmětného vodohospodářského majetku. Z listin obsažených ve správním spisu vyplynulo, že osoba zúčastněná na řízení žalobce upozornila na poruchový stav (přípis adresovaný žalobci ze dne 23.8.2017) a nápravu vadného stavu zajistila (výkaz práce č. 141804 ze dne 31.10.2017 – čištění ČS č. 5, faktura v hodnotě 5 536 Kč za čištění čerpací stanice odpadních vod č. 5 v Lukách nad Jihlavou kanalizačním vozem). Pokud žalobce až v replice k vyjádření žalovaného odkazuje na to, že razítko a nečitelný podpis za Vodovody a kanalizace Vysočina s.r.o. je uveden ve výkazu provedených prací v kolonce potvrzení příjemce, tak

z toho plyne pouze to, že uvedený výkaz, potažmo provedené práce, převzaly Vodovody a kanalizace Vysočina s.r.o., a nikoli to, že by osoba zúčastněná na řízení poruchu neodstranila.

32. Odkazuje-li žalobce na soukromoprávní spory s osobou zúčastněnou na řízení, tak v této souvislosti je třeba zdůraznit, že právní úprava obsažená v § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb. je veřejnoprávní úpravou sledující ochranu veřejného zájmu, kterým je řádný a plynulý provoz vodovodů a kanalizací pro potřeby obyvatel. Reaguje na situace, kdy stávající provozovatel ztratí schopnost zajišťovat dodávku vody nebo odvádění odpadních vod a kdy je třeba ve veřejném zájmu poskytování uvedených služeb obyvatelstvu dále zajistit tak, že v řízení zahajovaném z úřední povinnosti bude uložena povinnost veřejné služby subjektu, který má k jejímu zajištění vytvořeny potřebné podmínky, což může být za určitých okolností (zrušení povolení k provozování z formálních důvodů) i dosavadní provozovatel (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27.8.2018, č.j. 29 A 123/2014-57). Nejedná se o právní úpravu, jejímž smyslem by bylo řešit soukromoprávní otázky související se závazky vzniklými ze smluvních vztahů mezi vlastníky vodovodů a kanalizací a jejich provozovateli. Zároveň je s ohledem na zásadu proporcionality a minimalizace zásahu veřejné moci na aplikaci tohoto oprávnění orgánu veřejné moci nařídit soukromému subjektu povinnost poskytovat služby obyvatelstvu nahlížet jako na výjimečný nástroj, který připadá v úvahu pouze tehdy, pokud je poskytování dané služby ohroženo; uložení veřejné služby konkrétnímu subjektu se proto musí opírat jak o nastalou výjimečnou situaci, tak o schopnost vybraného subjektu veřejnou službu co nejlépe zajistit.
33. Dokazoval-li tedy zdejší soud k návrhu žalobce k otázce ztráty schopnosti osoby zúčastněné na řízení zajišťovat dodávku vody nebo odvádění odpadních vod listinami, které předložil žalobce u jednání, tak z nich vyplynulo pouze to, že probíhají spory mezi žalobcem a Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko, soukromoprávní spory mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení či mezi statutárním městem Jihlava a osobou zúčastněnou na řízení (smluvní instrumentarium mezi Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko a osobou zúčastněnou na řízení, nájemní smlouva uzavřená mezi žalobcem a Svazem vodovodů a kanalizací Jihlavsko uzavřená dne 10.8.2010, výpověď žalobce z této nájemní smlouvy datovaná 3.3.2016, příписы Svazu vodovodů a kanalizací Jihlavsko starostovi žalobce reagující na výzvu k předání majetku dle nájemní smlouvy a žádost o samostatnou kalkulaci stočného rok 2016, žaloba osoby zúčastněné na řízení o zaplacení částky 26 558 Kč s příslušenství podaná proti žalobci, respektive vyjádření žalobce k této žalobě, rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25.9.2018, č.j. 26 Cdo 4497/2017-337, ve věci sporu statutárního města Jihlava a osoby zúčastněné na řízení o zaplacení částky 3 446 271,48 Kč s příslušenstvím, příпис žalobce Ministerstvu zemědělství s dotazem jak postupovat v případě, že jedna ze stran odmítá uzavřít písemnou dohodu vlastníků provozně souvisejících vodovodů, odpověď Ministerstva zemědělství ze dne 21.3.2019, z níž vyplývá názor ministerstva, že pokud se vlastníci nedohodnou, je třeba se obrátit na soud, či podat podnět k řízení o přestupku). Pokud jde o dokazování rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 7.3.2018, č.j. KUJI 17684/2018, sp. zn. OŽPZ 3167/2016 Bl-42, a rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 28.6.2018, tak tyto listiny dokládají shodné tvrzení žalobce a osoby zúčastněné na řízení, že bylo vydáno oprávnění k provozování novému provozovateli Vodovody a kanalizace Loucko s.r.o., a to dne 7.3.2018.

34. Pokud žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2010, č.j. 9 As 24/2009-80, na podporu svého názoru, že osobě zúčastněné na řízení účastenství v řízení

o uložení povinnosti veřejné služby ve smyslu § 22 zákona č. 274/2001 Sb. nesvědčilo, tak zdejší soud žalobci nemůže přisvědčit. Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu jednak plynou obecná východiska, která plně dopadají i na nyní posuzovanou věc: „...zákon o vodovodech a kanalizacích upravuje některé vztahy vznikající při rozvoji, výstavbě a provozu vodovodů a kanalizací sloužících veřejné potřebě. Zřizování i provozování vodovodů či kanalizací je dle ustanovení § 1 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích ve veřejném zájmu. Fungující dodávka pitné vody i odvádění odpadních vod jsou pro zajištění základních potřeb obyvatelstva nezbytné. Provozování vodovodu je odbornou činností, k jejímu výkonu je třeba povolení k provozování vodovodu, které vydává příslušný krajský úřad. Povolení k provozování vodovodu je vydáváno na základě žádosti a doložení splnění zákonem stanovených požadavků. Není-li zajišťování služeb podle zákona o vodovodech a kanalizacích smluvně zajištěno a přesahuje zajišťování běžných služeb dle tohoto zákona, či došlo-li ke ztrátě způsobilosti dosavadního provozovatele nadále zajišťovat dodávku vody nebo odvádění odpadních vod, může příslušný správní orgán dle ustanovení § 22 zákona o vodovodech a kanalizacích uložit jinému provozovateli tzv. povinnost veřejné služby...správní orgány ukládají povinnost veřejné služby provozování vodovodů až v zcela krajních situacích, kdy vyhodnotí, že hrozí riziko přerušení dodávek vody obyvatelstvu, případně přerušení odvodu odpadních vod.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2010, č.j. 9 As 24/2009-80). Pokud však jde o otázku účastenství, po stránce skutkové byl případ posuzovaný Městským soudem v Praze a Nejvyšším správním soudem, kdy byla společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a. s. s účinností od 1.1.2006 uložena povinnost veřejné služby, odlišný od věci nyní posuzované: „...v daném případě byly předmětným rozhodnutím řešeny následky situace, kdy původnímu provozovateli, tj. stěžovateli, bylo s účinností k 1.7.2005 zrušeno povolení k provozování vodovodů, a to z důvodu závažných pochybení na jeho straně zjištěných technickým auditem...Byla tak ohrožena dodávka pitné vody obyvatelstvu, jakož i odvod odpadních vod v daných oblastech, a proto krajskému úřadu nezbyla jiná možnost, než zajistit dodávku pitné vody formou uložení povinnosti veřejné služby provozování vodovodu společnosti SMVAK Ostrava, a. s., která tuto veřejnou službu vykonávala již v předcházejícím období od 1. 7. 2005 do 31. 12. 2005. Skutečnost, že se jedná o krajní řešení je zřejmá i z formulace rozhodnutí, kdy rozhodnutí počítá s eventuální variantou ukončení povinnosti veřejné služby v případě, že by v mezidobí bylo vydáno platné povolení k provozování na předmětné vodovody...Bylo-li stěžovateli s účinností ke dni 1. 7. 2005 rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 27. 6. 2005, č. j. 3474/2005/ŽPZ/Tom/0014, zrušeno povolení k provozování vodovodů, pozbyla tímto platnost i smlouva uzavřená podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť stěžovatel na základě uvedeného rozhodnutí přestal splňovat požadavky kladené zákonem pro to, být smluvní stranou smlouvy o provozování vodovodů a kanalizací. Tato skutečnost byla také jedním z důvodů, proč správní orgán přistoupil k uložení povinnosti veřejné služby, neboť její poskytování obyvatelstvu nemůže být přerušeno. Stěžovatel v době zahájení řízení o uložení povinnosti veřejné služby provozování vodovodů společnosti SMVAK Ostrava, a. s., již provozovatelem nebyl.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2010, č.j. 9 As 24/2009-80). V nyní posuzované věci ke dni rozhodnutí prvostupňového orgánu osobě zúčastněné na řízení právo k provozování předmětného vodohospodářského majetku stále svědčilo, nadto i po faktické stránce byla schopna dodávku služeb obyvatelům obce zajistit.

35. Pokud jde o poněkud obtížně uchopitelnou žalobní námitku, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný uvedl, že § 22 zákona č. 274/2001 Sb. se využije, pokud je provozovateli zrušeno povolení k provozování dle § 6 odst. 9 citovaného zákona, přičemž osobě zúčastněné na řízení bylo zrušeno podle § 6 odst. 7 citovaného zákona, podle něhož krajský úřad rozhodnutím zruší povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace v případě, že provozovatel již nesplňuje podmínky pro vydání povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace uvedené v odstavci 2 písm. a/, b/ nebo c/ citovaného ustanovení, tak k tomu zdejší soud uvádí, že se jedná o jeden z argumentů žalovaného, jimiž odůvodnil své rozhodnutí. Pokud z § 6 odst. 9 zákona č. 274/2001 Sb. plyne, že ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, pokud provozovatel přes předchozí upozornění ministerstva opakovaně nedodržuje nebo porušuje ustanovení tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů (písm. a/), nebo pokud byly technickým auditem zjištěny závažné nedostatky; o zrušení povolení informuje neprodleně příslušný krajský úřad (písm. b/), tak v úvaze žalovaného, že v takovém případě by byl namíste postup dle § 22 zákona č. 274/2001 Sb., zdejší soud žádnou nelogičnost či nepřezkoumatelnost nespatřuje. V posuzovaném případě žalovaný zdůraznil, že tato situace nenastala, přičemž jeho závěr odpovídá skutkovým podkladům ve správním spisu a ani provedené dokazování na tom nic nezměnilo.
36. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

37. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.
38. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. listopadu 2019

David Raus v.r.
předseda senátu